

בש"פ 5185/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5185/17

כבוד השופט ע' פוגלמן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 וסעיף 10יב(2) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

ה' בתמוז התשע"ז (29.06.2017)

תאריך הישיבה:

עו"ד עודד ציון

בשם המבקשת:

עו"ד אסף טל

בשם המשיב:

החלטה

לפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב, שהוא קטין, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) וסעיף 10יב(2) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער), ב-45 ימים או עד למתן פסק דין בהליך העיקרי.

1. פרטי כתב האישום, השתלשלות הליכי המעצר וההליך העיקרי בעניינו של המשיב פורטו בהחלטת השופט י' דנציגר (בש"פ 333/17 פלוני נ' מדינת ישראל (31.1.2017) (להלן: בש"פ 3317/17)), כמו גם בהחלטת השופט י' עמית (בש"פ 4001/17 מדינת ישראל נ' פלוני (18.5.2017) (להלן: בש"פ 4001/17)) ועל כן יובאו הדברים להלן אך בתמצית.

ביום 23.11.2016 הוגש נגד המשיב, יליד שנת 2000, כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה ועבירה של החזקת סכין שלא כדין. לפי כתב האישום, בין המשיב לבין נ' (להלן: המתלונן) היכרות מוקדמת, והאחרון היה חייב למשיב סכום כסף בסך של 2,000 ש"ח (להלן: החוב). ביום 14.11.2016 יצר המשיב קשר עם המתלונן, שאל אותו אודות החוב, והשניים סיכמו להיפגש בחניון ליד בית המשיב (להלן: מקום המפגש). המשיב הצטייד בסכין לקראת המפגש של השניים. המתלונן הגיע למקום המפגש, שם המתין לו המשיב ואדם נוסף (להלן: האדם הנוסף). המשיב ביקש מהמתלונן להתלוות אליו, ושאל אותו אודות החוב. המתלונן השיב כי יוכל להחזיר את החוב בתשלומים, מכיוון שאין ברשותו את מלוא הסכום. בתגובה לכך, שלף המשיב את הסכין שהייתה באמתחתו, דקר את המתלונן בעוצמה בפלג גופו העליון בצדו השמאלי של חזהו, ולאחר מכן נמלט מהמקום ביחד עם האדם הנוסף. המתלונן הובהל לבית החולים כשהוא מונשם. כתוצאה מהדקירה סבל המתלונן, בין השאר, מפצע כניסה ויציאה מהקיבה. נכון ליום הגשת כתב האישום היה המתלונן עודנו מאושפז.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של המשיב ביום 7.12.2016, במסגרת הדיון בבקשה, נמסר כי המשיב מוכר לשירות המבחן עקב שלושה מקרים של מעורבות קודמת עם רשויות החוק אשר לא הבשילו להגשת כתב אישום. שירות המבחן בחן את החלופה המוצעת בעניינו של המשיב בבית דודתו בלוד, אך ביקש לערוך למשיב אבחון פסיכולוגי מקיף בטרם גיבוש המלצה לעניין החלופה האמורה. בתסקיר המשלים שהוגש צוין כי החלופה המתאימה ביותר עבור המשיב היא חלופה מוסדית, אך הובהר שהמשיב ואמו מסרבים לכך. עוד צוין כי החלופה המוצעת בבית הדודה יכולה לשמש כפתרון זמני בלבד עד לקליטה במסגרת מוסדית, ככל שיוסכם על כך, וכי אין ביכולתה לספק מענה לצרכיו של המשיב לאורך זמן. בדיון בבית המשפט המחוזי ביום 18.12.2016 הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, וביקש להורות על שחרור המשיב לחלופה בבית הדודה או בבית הסב. בתום הדיון הורה בית המשפט (כב' השופטת ג' לזין) על הגשת תסקיר משלים שבמסגרתו תיבחן אפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני. בתסקיר משלים מיום 22.12.2016 צוין כי לא ייתכן מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית דודתו של המשיב בשל היעדר תשתית מתאימה. ביחס למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית סבו וסבתו - שירות המבחן התרשם לחיוב מן המפקחים המוצעים, אך התקשה לגבש המלצה בעניין וביקש להשאיר זאת לשיקול דעת בית המשפט, בין היתר, בהתחשב בקרבה למקום מגוריו של המתלונן ובעברו הפלילי של הסב. ביום 29.12.2016 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, משנקבע כי חלופות המעצר המוצעות כמו גם מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני אינם מספקים מענה הולם בנסיבות העניין. ערר שהגיש המשיב על החלטה אחרונה זו, נדחה ביום 31.1.2017 (בש"פ 333/17).

3. בחלוף 6 חודשים שבהם שהה המשיב במעצר ומשלא הגיע ההליך העיקרי אל סיומו, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו ב-45 ימים. ביום 18.5.2017 קיבל בית משפט זה את הבקשה, תוך שנקבע כי אין בנמצא חלופה שיש בכוחה לעמוד, בין היתר, נוכח התנגדותה של האם לחלופה מוסדית ובשל מסוכנותו של המשיב (בש"פ 4001/17).

4. בחלוף התקופה האמורה הגישה המבקשת בקשה נוספת להארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים - היא הבקשה שלפניי. המבקשת עדכנה בבקשתה כי המועד לסיום פרשת התביעה בהליך העיקרי בעניינו של המשיב נקבע תחילה ליום 27.6.2017, אך הדיון האמור נדחה ליום 6.7.2017 נוכח אי יכולתו של עד התביעה להתייצב במועד זה. נטען כי המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב נלמדת מהמעשים המיוחסים לו, ומתסקירי המעצר השונים שהוגשו בעניינו. המבקשת מדגישה כי לא נמצאו חלופות מעצר הולמות בנסיבות העניין שיש בהם כדי לאיין את המסוכנות האמורה. נוכח דברים אלה, לגישתה, יש להיענות לבקשה להארכת מעצרו של המשיב.

5. בדיון שהתקיים לפניו ביום 29.6.2017 טען בא כוח המשיב כי יש בחלוף הזמן כדי להפחית ממסוכנות מהמשיב, וביקש כי תיבחן פעם נוספת אפשרות לשחרור לחלופה בבית דודתו של המשיב. כמו כן, נטען כי על אף חילופים בייצוג המשיב לא נפגע קצב התקדמות ההליך, וכי ישנו חשש שפרשת התביעה ופרשת ההגנה לא תגענה לסיומן בקרוב.

6. בתום הדיון שהתקיים בבקשה, הוריתי למבקשת למסור עדכון עד ליום 9.7.2017 באשר להתקדמות הדיונים במסגרת ההליך העיקרי, וכן הוריתי על המשך מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. בהודעת העדכון שהגישה המבקשת דווח כי ביום 6.7.2017 נערך דיון הוכחות שבמסגרתו הגיעה פרשת התביעה אל סיומה; וכי בית המשפט קבע דיון לסיום פרשת ההגנה ליום 18.7.2017. בהחלטתי מיום 9.7.2017 הוריתי למבקשת למסור הודעת עדכון נוספת בעניין התקדמות ההליך העיקרי עד ליום 20.7.2017. בגדרי הודעת העדכון שהוגשה מסרה המבקשת כי ביום 18.7.2017 נערך דיון הוכחות שבמסגרתו העידו עדי הגנה, ובכך תמה פרשת ההגנה. כמו כן, צורפה להודעה החלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ג' שלו) שקבע כי הכרעת הדין בעניינו של המשיב תינתן ביום 17.9.2017.

לאחר עיון בבקשה על נספחיה, ולאחר קבלת הודעות העדכון מטעם המבקשת בעניין התקדמות ההליך העיקרי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

7. כידוע, במסגרת דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם, שעומדת לו חזקת החפות, לחירות - לבין הצורך לשמירה על בטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו למשל בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016)). במסגרת כך על בית המשפט לשקול, בין היתר, את מסוכנותו של הנאשם ואת קצב הקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 7674/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 4 (10.10.2016)). הגם שדברים אלה נכונים גם ביחס לנאשמים קטינים, אשר לגביהם נקבעו תקופות מקוצרות לעניין הארכת מעצר בחוק הנוער (בש"פ 4142/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (15.6.2014)), יש ליתן משקל מיוחד לדבר היותם קטינים ולבחון בקפדנות אם ישנה אפשרות להגשים את תכליות המעצר בדרך של חלופת מעצר (בש"פ 6502/10 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (13.9.2010)).

8. נקודת המוצא להכרעה בבקשה זו היא החלטת השופט י' עמית מיום 18.5.2017 בבקשה הקודמת להארכת מעצרו של המשיב, שבגדרה נקבע כי נוכח מסוכנותו של המשיב הנלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו, ומשלא נמצאה חלופה הולמת בעניינו - חרף התסקירים השונים שהוגשו בגדרם נבחנו חלופות שונות שהוצעו - יש להאריך את מעצרו מאחורי סורג ובריח. בא כוח המשיב ביקש כי תיבחן פעם נוספת חלופת המעצר בבית דודתו של המשיב בלוד, אולם לא עלה בידו להצביע על שינוי נסיבות ביחס לחלופה זו, אשר נבחנה בעבר ונקבע ביחס אליה כי היא אינה חלופה הולמת בנסיבות העניין. ניתן להיווכח אפוא, כי גם בעת הנוכחית אין חלופת מעצר הולמת שבאפשרותה להשיג את מטרות המעצר. באשר לקצב התקדמות ההליך, מאז הדיון שהתקיים לפניו בבקשה דנן, וכפי העולה מהודעות העדכון שהגישה המבקשת, חלה התקדמות של ממש בהליך העיקרי; פרשת התביעה ופרשת ההגנה הגיעו אל סיומן, ונקבע מועד להקראת הכרעת הדין בעניינו של המשיב. בהינתן כל אלה, ובשים לב להיעדרה של חלופה מתאימה בעניינו של המשיב, סבורני כי יש להיעתר לבקשה.

סוף דבר: מעצרו של המשיב מוארך ב-45 ימים החל מיום 7.7.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 54338-11-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשע"ז (23.7.2017).

שׁוֹפֵט
